

Ν' ἀπαρνηθῶ τελείως
 Φιλιά καὶ χωρατάδες,
 Καὶ νὰ δοθῶ 'ς ταῖς μούσαις
 Ταῖς πρώταις φιληνάδαις.
 Καὶ τρέχω μέσ' 'ς ταῖς Μούσαις,
 Καὶ βλέπω παρ' ἐλπίδα
 Τὸν Ἔρωτα 'ς τὴν μέσσην,
 Ποῦ χόρευε, κ' ἐπήδα.
 Εὗγε, ταῖς λέγω, εὗγε
 Σεμνότατες παρθένες·
 Πολὺ σᾶς πρέπ' ὁ Ἔρως,
 Πολ' εἴσθε τιμημένες.
 Κ' ἐκεῖναις διψασμένα
 Τὸν Ἔρωτα φιλῶντας,
 Αὐτὰ τὰ λόγια μ' εἶπαν
 Γλυκὰ χαμογελῶντας·
 Ὁ Ἔρωτας εἶν', φίλε,
 Τοῦ νοῦ μας τὸ ἀκόνι,
 Ὅποτεν 'ς ταῖς μελέταις
 Σπουδάζοντας στομόνει.
 Κ' ἐγὼ σὰν ἴδα οὕτω,
 Τὸν ἄρπαξα μὲ ζῆλον
 Τὸν Ἔρωτά μου πάλιν,
 Τὸν πρώτόν μου τὸν φίλον.
 ~~~~~